

SLOVENSKI GOSPODAR

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K., pol leta 2 K. in za četr leta 1 K. Narodina za Nemčijo 5 K., za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Edar hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Narodina se pošilja na: Upravnštvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopolnila do odpovedi. — Diležnički „Katališkega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne narodnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta štev. 5. — Ekokopisi se ne vratajo. — Upravnštvo Koroška cesta štev. 5, vsprejema narodino, inserati in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petitrste za enkrat 15 vin., za dvakrat 25 vin., za trikrat 35 vin. Za večkratno oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede zjutraj. — Nezaprtje reklamacije so poštine proste.

Šestere kmečke resnice.

(Odlomki iz govora ekonoma Martina Cerjaka na velikem kmečkem taboru na Blanci pri Rajhenburgu dne 7. aprila 1907 s posebnim ozirom na posavske kmečke razmere.)

Bratje kmetje! Bliža se veleznameniti dan državnozborske volitve, 14. maj, ko imamo priliko spodnještajerski, osobito mi posavski kmetje, da pokazemo svetu, da se zavedamo svojih političnih dolžnosti, dan, ko se otresemo jerobstva raznih drugih stanov v avstrijski državi.

Dolžnost vsakterega spodnještajerskega kmeta je — in to zahteva naša kmečka korist in naš stanovski ponos — da se izkaže vsakteri na ta dan kot moža in to moža značajnega, odločnega in zanesljivega, moža, ki se zaveda dolžnosti, ki ga vežejo napram svojemu sotričnu kmetu, moža, ki bode ta dan skupno in solidarno nastopil s svojimi sobrati kmeti.

Pomenimo se čisto prostodružno in odkritosčno. Najsibode torej, da se nahajamo v vrstah onih brezbrinjnih starokopitnežev, ki zavzemajo v vsakdanjem političnem življenju žalibog popolnoma brezbrinjno stališe, ali če se nahajamo v vrstah onih omahljivcev, ki se dajo vsak čas in od vsake stranke pregovoriti, ali če smo odločni pristaši naše Kmečke zveze, ali če smo pristaši Narodne stranke ali Štajerčljancev — pa le enopomislimo, vsi smo zraven tukaj kmetje, ako nam je naš lastni telesni blagor količaj pri srcu in ako imamo količaj kmečkega ponosa v svojih prsih — tedaj si zapomnimo telesne šestere neovrgljive kmečke resnice in se tudi po njih ravnjamo.

Kakor je šestero božjih resnic temelj krščanskemu naziranju, tako naj bode teh šestero kmečkih resnic temelj in podlaga razvoju kmečke politike spodnještajerskih kmetov v avstrijski ustavni državi:

1. kmečka resnica: Le ena politična kmečka zveza — in to povsem pristno kmečka — je nad Spod. Štajerskem, in to je Slovenska kmečka zveza.

Dandanes nam kmetom ne koristi mnogo ves napor, če si tudi roke do laka obrabimo, ako ne zasledujemo vse kmetijstva še tikajoče politične dogodek, ako se ne vdeležujemo vsaktere volitve itd. Osobito dan državnozborske volitve bodi naš kmečki praznik.

Pomniti je nadalje treba, da v veliki državni politiki, osobito v kmečkih zadavah, odločuje le velika in močna stranka, budi tedaj naša skrb, da bode vseh sedem spodnještajerskih državnih poslanec, na vsak način pa naš posavski državni poslanec, odločen pristaš naše Slovenske kmečke zveze, kateri se bodo v državni zbornici združili z drugimi kmečkimi poslanci — tudi drugih narodnosti, v skupno obrazmbo kmečkih koristi.

2. kmečka resnica: Če bodimo kmetje solidarno, skupno, ramo ob rami, posebno ob prihodnjih državnozborskih volitvah nastopali, smemo upati, da bodo nade, katere stavimo v našo Kmečko zvezo, popolnoma upravičene in se bo končno enkrat začelo v javnosti delovati v prid kmetu.

Ne se dati slepiti od nasprotne stranke, če sedaj ste pa pod mariborsko komando, kajti vzemimo n. pr., da bi bili res pod mariborsko komando, potem pa prišli pod celjsko, bi pač prišli iz dežja pod kap.

3. kmečka resnica: Trije kandidati so v našem posavskem volilnem okraju: kandidat Kmečke zveze, kandidat Narodne stranke in oni socialdemokratov, pa mi posavski kmetje ostanemo neomahljivo, kot organizirana kmečka garda, ob strani našega kandidata, kandidata Slovenske kmečke zveze, ter hočemo pokazati, da smo možje in poznamo volilno disciplino.

Okljenimo se vsi kmetje in prijatelji kmetov naše Kmečke zveze ter volimo vsi enoglasno, brez osebnih in strankarskih ozirov, edino kandidata Slovenske kmečke zveze, kateri sprejemajo in prisega na program Kmečke zveze, da se hoče v prvi vrsti potegevati za kmečke koristi, za druge stanove le tedaj, če ne nasprotuje naravnost kmečkim težnjam. Smo dosti dolgo tlačanili drugim stanovom, naj se končno enkrat tudi za kmeta nekaj pozitivnega storiti; tvorimo pa tudi velikansko večino v našem volilnem okrožju, je tedaj upravičena naša zahteva, da se v prvi vrsti nas kmete upošteva.

4. kmečka resnica: Mi posavski kmetje smemo popolnoma zaupati naši Kmečki zvezi in našemu kandidatu, ki je sprejel to težko butaro, ki ima na svojem praporu zapisano z velikimi črkami: Kmetu v pomoč! Da ga Narodna stranka tako srdočno napada, je seveda čisto umevno, ker se je ravno nam kmetom pridružil in nas hoče po programu Kmečke zveze zastopati.

Ne se nadalje dati premotiti od nasprotne stranke, češ: Kmet naj kmeta voji! To je le slepičilo! Vsaj je postavila Slovenska kmečka zveza izmed drugih kandidatov kmečkim kandidatom tudi dva pristna kmečka hrusta: predsednika Slovenske kmečke zveze, deželnega poslanca kmeta Roška in kmeta Pišeka. Pa kako nečuveno napada „Narodni List“ oba vzorna moža! Da, če bi imela Narodna stranka popolno oblast v svojih rokah, govorovo bi se Roškarju danes ne godilo nič boljše, kajkor se je godilo pred stoletji vodju posavskih kmečkih upornikov Eliju v Zagrebu. Še vse hujše bi zakurili in razbelili železni tron.

Spoloh pa, če bi tudi Bog Oče z nebes dol stopek ter kandidiral, bi mu narodovci gotovo nasprotnovali, če bi se kmetom pridružil in sprejel program Slov. kmečke zveze.

5. kmečka resnica: Kmečka zveza bodi edina naša stalna zaščitnica in rešiteljica.

Ne dajmo se premotiti, da bode tudi Narodna stranka naše kmečke koristi čuvala in uspešno branila, kajti Narodna stranka hoče koristi vseh stanov, v prvi vrsti seveda koristi njenih najstrastnejših agitatorjev ščititi. Ona se ne bi mogla za kmečke koristi nikdar uspešno potegovati, ker težnje vseh stanov v en koš zmeče ter vsem stanovom zlate gradove obeča, kajti koristi različnih stanov si vedno nasprotujejo in si bodo vedno bolj nasprotovali.

6. kmečka resnica: Posavski kmetje! Brez močne, enotne, stanovske organizacije, brez Kmečke zveze, ni rešitev za nas. Kakor so se zbirali pred stoletji naši pradetje ravno tukaj v Posavju, s polhovko na glavi in za polhovko s petelinovim perjem, znamenje upora, in oboroženi z vilami, kosami, sekirami, cencami, v obrambo svoje stare kmečke pravde, v obrambo svojih stanovskih koristi, a poraženi vsled pomanjkanja enotne organizacije, tako se zbirajmo mi, njih potomci, dandanes večkrat, posebno ob času volitev, ne sicer oboroženi na način, kakor naši praočetje, pač pa oboroženi z umetnim mečem, oboroženi z vztrajno, neumorno delavnostjo. Naj nas diči začest, da slovenski kmet vstaja na svoji zemlji! Kmečki ponos, kmečki naš blagor nam glasno veleva, bratje, da sleherni na dan volitve popusti svoje delo ter hiti na volišče in voli edino kandidata Slovenske kmečke zveze.

Kvišku kmečko zastavo!

Korajno v borbo za staro kmečko pravdo!

Politični ogled.

Za Trst oklica kandidirajo Slovenci odvetnika dr. Otokarja Rybarrera za državni zbor.

V puljskem okraju so postavili Hrvati za kandidata dr. Laginega. Ker postavijo Nemci, socialisti svoje kandidate in ker je v italijanski stranki razdor, bo bržkone zmagal hrvatski kandidat. Okraj je dosedaj zastopal Italijan.

Dolgo Avstro-Ogrske monarhije. Za plačevanje obresti in odplačevanje dolgov je potrebovala Avstrija predlani 439,296,809 kron. Za skupni državni dolg, ki znaša pet in pol milijarde, se je potrabilo 237 in pol milijona kron.

Pogajanja med Avstrijo in Ogrsko zaradi nagodbe se že vršijo okoli devet mesecev. Sedanja nagodba, ki traja še do konca tega leta med obema državnima polovicama, je za Avstrijo skrajno neugodna in krivična. Avstrija plačuje za skupne stroške nekaj čez 66%, Ogrska pa samo nekaj čez 33%. Požrešni madžari pa še tudi sedaj niso zadovoljni in zahtevajo sledenje: Sedanja nagodba se podaljša za nadaljnih 10 let brez izpreamemb. Do leta 1917 naj torej ostane vse pri starem: Avstrija naj še 10 let plačuje z milijoni mažarsko nestrpnost, dokler niso Mažari dovoli močni za samostojnost. A to še ni dovolj. Skromni Mažari zahtevajo kot nameček, da Avstrija že danes Mažaram zagotovi carinsko in trgovinsko samostojnost po letu 1917 ter se obvezuje z

vso slovesnostjo, da nikdar ne napove carinske vojske ogrskim pridelkom. Z drugimi besedami: Čez 10 let se postavijo carinski mejniki tudi med Avstrijo in Ogrsko. Toda ti mejniki naj bi ščitili, branili le ogrsko industrijo proti avstrijski konkurenči, dočim naj bi se obvezala Avstrija, da bude kupovala le ogrsko žito, vole in prašice. Lepa kupčija to! Ogrski mogotci gotovo ne pomislico, da se že 14. maja vrše v Avstriji nove volitve za poslansko zbornico, ki nikdar ne pritrdi tem mažarskim zahtevam. Avstrijsko stališče je jasno in znano: Avstrija sklene z Ogrji novo pogodbo tudi le za 10 let, toda le s pogojem, da pogodba v isti meri varuje avstrijske koristi, kakor ogrske. Kmetskih koristi ne bodo slovenski poslanci nikdar izdali na ljubo Ogrom!

Rusija. Minulo je že par tednov, kar je zbrana druga državna duma; zboruje po štirikrat na teden, seje so jako dolge, ker imajo vsi poslanci mnogo povedati in bi si radi olajšali srce, za to so prvi teden seje navadno nehaite šele, ko poslanci vsled preutrujenosti niso mogli več ne govoriti ne z zbranim duhom slediti razpravam. Poslanci druge dume imajo mnogo pametnejši nastop od onih in prvih; ne zahtevajo nemogočega, ne revolucionirajo in hčijo le z mirno besedo doseči od vlade, kar se da. Ministrski predsednik Stolypin je napovedal poleg več preosnov tudi novih davkov in vojaških zahtev. Odgovarjal mu je poslanec Kutler, finančni strokovnjak, ki je ostro obsodil brezmejne davke, slabo upravo žeželnic in nepotrebne stroške za nepotrebne urade. Še vedno se slišijo govorice, da meni vlada dumo razpustiti. Po deželi delujejo tajni odbori za splošno ustajo. Na raznih visokih šolah so dijaški nemiri. Na Finskem, ruski deželi, kjer so dobile tudi ženske volilno pravico, je izvoljenih v deželni zbor 80 socialdemokratov, med njimi 19 žensk.

Razne novice.

* Duhoške vesti. Prestavljeni sta č. gg. kaplana: Anton Berk iz Šmartna pri Slovenjgradcu v Gornjigrad, Anton Penič iz Gornjegrada v Št. Rupert nad Laškim.

* Birmovanje. Zakrament sv. barme bo delil prem. knezoškof dr. Mihail Napotnik letos v sledenih farah: V stolni cerkvi v Mariboru dne 19. maja; v dekaniji Maribor desni breg Drave: Lembah 20. maja, Ruše 21. maja, Št. Lovrenc nad Mariborom 26. maja in Puščava 27. maja; v dekaniji Velika Nedelja: Velika Nedelja 15. junija, Sv. Tomaž 16. junija, Ormož 17. junija, Svetinje 18. junija, Sv. Miklavž 19. junija, Središče 20. unija; v dekaniji Zavrč: Zavrč 20. junija, Sv. Barbara v Halozah 30. junija, Leskovec 1. julija, Št. Vid pri Ptaju 2. jul., Sv. Trojica 3. julija; v dekaniji Stari trg: Pameč 27. julija, Slovenjgradec 29. julija, Smartno pri Slovenjgradcu 30. julija in Št. Ilj 31. julija.

* Slovenskega kandidata za mesto Maribor je postavil shod volilcev dne 14. t. m. v Narodnem domu v osebi g. Karola Tratnik, pasarja v Mariboru. Shoda se je udeležilo tudi nekaj socialdemokratov, ki pa so bili popolnoma mirni in niso glasovali. Govorilo je več govornikov, tudi delavec, ki so bili vsi za samostojnega slovenskega kandidata. Mariborski Sloveni, sedaj pa na delo za slovenskega kandidata! Vsak slovenski volilec v Mariboru mora oddati svoj glas za našega števnega kandidata g. K. Tratnik.

* Brezuspešen trud. Tudi zadnji „Stajerc“ še ni objavil kandidatov za državni zbor. Noben kmet mu noče več na limanice, ker vedo, da „Stajerc“ postavlja le takrat kmete za kandidate, kadar ni upanja, da bi zmagali. Zakaj na zadnjič niso postavili namesto Stigerja kmeta? In vendar bi bil vsak kmet boljši, kakor Stiger, ki je molčal v Gradcu kar grob, ali pa ga sploh ni bilo zgoraj. „Stajerc“ je tako dolgo goljufal ljudi, da mu niti najzvestejši ne verjamejo več. Zdaj še živi samo od napadov na duhovnike, in ker mu je to nalogu tudi že prevzel „Narodni List“, bo lahko kmalu izdihnil.

* Kandidat spodnještajerske mestne skupine. Dne 14. t. m. je bil v Narodnem domu shod, da se določi slovenski kandidat za mesto Celje in druga spodnještajerska mesta in trge in vasi, ki volijo v tej skupini, namreč za Ormož, Sevnica, Laško, Brezice, Ljutomer, Slov. Gradec, Slov. Bistrica, Šo-

Štanj, Marenberg, Muša, Vuženica, Zgor. Vižinga, Gortina, Sloboda, Rogatec, Slatina, Studenci pri Mariboru, Sv. Lovrenc nad Mariborom, Celje, Vojnik, Konjice, Vitanje. Shod se je vršil v znameaju slogi, ki je do najnovejšega časa vladala v politiki štajerskih Slovencev pod gesлом: vse za vero, dom, cesarja. Shodu je predsedoval starosta celjskih Slovencev, odvetnik dr. Josip Serneec. Predlagala sta se dva kandidata, g. Rebek, ključavničar v Celju, ter g. Starkl, župan v Sevnici. G. predsednik je izjavil, da ste obe kandidaturi sprejemljivi, ker noben izmed imenovanih kandidatov ne bo delal n. pr. proti cerkvi, ali kateremu stanu. Ker je pa gosp. Starkl odločno odklonil kandidaturo, je sprejel shod kandidaturo g. Rebeka. V svojem programu je poduarjal g. Rebek, da se bo zlasti potegoval za delavski in obrtniški stan, za uradnike, da ostanejo domačini v domačih krajih. V verskem oziru, je rekel, da ne bo nikdar proti veri, ampak se bo zlasti potegoval za versko vzgojo v šoli: „Križa nikdar iz sole!“ Glede volilne agitacije se je nasvetovalo, naj prevzame vodstvo celjsko politično društvo „Naprek“. ki je, kakor je poudarjal g. dr. G. Serneec očitno, t. j. z ozirom na sedaj obstoječe politične struje brezbarvno, in kateremu načeljuje g. dr. Hrašovec.

* Ali volimo socialdemokrate? Slovenci v Mariboru, ki so katoličko-narodnega mišljenja, in tudi mnogi drugega mišljenja ne bodo volili socialdemokrata, ampak lastnega slovenskega kandidata. Toleko v pojasnilo, ker „Stajerc“ tudi v tem oziru laže. Mi bomo vendar boljše vedeli, koga volimo, nego pa Ornig.

* Narodna stranka in Stajerci. Zadnjo nedeljo dne 14. t. m. je naredil liberalni kandidat Viktor Glaser volilni shod pri slavnoznanem štajerciju Ludoviku Kresniku v Črešnovech. Viktor Glaser in Ludovik Kresnik v prijateljskem objemu! Živila narodnost Narodne stranke!

* Dr. Ploj in Narodna stranka. Prej je klečevala liberalna stranka okoli dr. Ploja, da bi sprejel od nje kandidaturo, sedaj ko se ji ni hotel zapisati, pa ga napada nič manj nesramno kakor „Stajerc“ ter ponavlja vse laži, ki so jih skovali proti dr. Ploju nemški politični nasprotniki. Zadnjo nedeljo je postavilo Ploju okoli 70 zborovalcev protikandidata; med temi zborovalci je bilo tudi nekaj iz drugih okrajev. Neopravičeno napada liberalna stranka Ploja tudi zaradi tega, ker še ni priredil sedaj nobenega shoda. Zbolel je namreč na bronhialnem katru in vsled tega se je moral varovati, a kmalu priredi volilne shode. Naravnost nesramno pa hujška „Narodni List“ proti Ploju, ko pravi volilcem: „Sedaj vas ne smatra vrednim, da bi prišel med vas!“ Kdor pozna Ploja, isti ve, da Ploj bolj ljubi ljudstvo in lepše in bolj prijateljski občuje z vsakim, kakor pa katerisibodi liberalni advokat v Celju. Naši liberalci postajajo podli.

* Shod v Mestinju našim liberalcem ni naredil mnogo veselja. Vsi oriznajo, na tihem tudi liberalci, da je bila na shodu včina za dr. Korošca. To ostane pribito! Na shodu v Mestinju ni sprejela včina Žurmana, ampak vsilili so ga samo nadučitelj Strmšek, liberalni komandant dr. Kukovec, socialdemokrat Vidgaj ter - Kušec. Kušec in dr. Kukovec niti volilca nista pri nas, Kušec pa sploh nikjer. In Kušec priporoča in goni sedaj Žurmana okoli, da govori zanj. Ali g. Žurman misli, da ljudje ne poznajo Kušeca, in da ga prijateljstvo s Kušecem priporoča?

* Nismo glave zgubili zaradi shoda v Mestinju, kakor misli „Narodni List“, ampak nasprotno, sedaj še jo le prav pogumno vzdigujemo. Shod je izpadel za kandidata Slovenske kmečke zveze dr. Korošca najugodnejše in vse laži o majhnem številu naših pristašev liberalcem nič ne pomagajo. „Narodni List“ hoče dokazati svojo neumno trditve, da smo „glavo zgubili“ s tem, da smo poročali o Mestinskem shodu v brzovajih o 1000 zborovalcih, med najnovejšimi poročili pa o „nad 600 zborovalcih.“ To je ravno dokaz, da imamo v uredništvu glavo na pravem mestu, in da ne ustvarjamo sami številki, kakor v Celju, ampak jih damo tiskati, kakor se nam poroča. Od uredništva nihče ni bil na shodu. Dobili smo poročila od naših zaupnikov in ko smo videli številki 1000 in 600, jih nismo mogli in smeli v uredništvu „popraviti“. Ali naj iz 1000 naredimo 600, ali narobe? V vsakem slučaju bi ne ravnali prav! In „Narodnemu Listu“ se ravno to tako čudno zdi, da smo mi tako pošteni v poročanju! Tudi našim zaupnikom ni zameriti, da so navedli različne številke. Vsakdo ve, ki je to že poskušal, kako težko je presoditi število velikih množic in kako skoraj vsakdo drugače sodi!

* Kakor politični otroci, tako neumno agitirajo sedaj gospodje okoli „Narodnega Lista“ proti dr. Korošcu. Tako n. pr. pravijo, da ima dr. Korošec tako malo sposobnosti, da si mu škof niti ni upal dati najslabše kaplanije, in da dr. Korošec sedaj zaradi tega kandidira, ker nima dovolj kruha itd. . . Takih neumnih laži, ki jih vsakdo lahko oprime, nam pač ni treba zavračati. Samo to bi opomnili, da falirani študentje, kakor se zbirajo okoli „Narodnega Lista“, nimajo pravice govoriti o „sposobnosti“ drugih in da naj Boga prosijo, da bodo sami imeli vedno dovolj kruha. Dr. Korošec opravlja z dovoljenjem svoje višje oblasti časnikarsko službo in če mu Bož da zdravje, bo imel kakor dosedaj vedno dovolj kruha za vsak dan, več pa ne potrebuje in si ne želi.

Maribor-Bistrica-Konjice.

Kandidat „Slovenske kmečke zveze“: Franc Pišek, kmet v Hotinji vasi.

m Volilni shod v Vitanju. Dne 14. t. m. je prišel semkaj kandidat Slovenske kmečke zveze g. Pišek, da se po rani sv. maši predstavi našim volilcem. Udeležba je bila velikanska. Ko je g. Pišek razvil svoj program na občno zadovoljnost, so se vsi navzoči soglasno izjavili za njegovo kandidaturo ter obljubili, delovati za njegovo izvolitev. Sprejela se je resolucija, da se spremeni lovski zakon, v katerem se dovoli zajca iztrebiti. Liberalno-uciteljski kandidat Glaser ne dobi pri nas niti glasu.

m Volilni shod v Stranicah. Po ranem sv. opravilu dne 14. aprila smo se zbrali v hiši g. Fejglja, da poslušamo kandidata Slovenske kmečke zveze Pišeka. Prišli so tudi Stajerci, toda ko so slišali kmet prijazen program, so bili mirni in tihi in zborovanja niso motili. G. Pišek je naš kandidat.

m Slov. Bistrica. Dne 10. t. m. so se zbrali udje na novo voljenega okrajnega zastopa v Slov. Bistrici, da volijo načelnika in okrajne odbornike. Pred volitvijo načelnika vstane g. notar Wiesthaler ter začne napadati slovensko manjšino, da je ona po krivici dolžila Stigerja in njegove prijatelje, da so okraj zadolžili. Notarju se je že beseda tresla — vest mu je namreč pravila, da zamorca ne more oprati — ko vzdigne kvišku vse „Slov. Gosp.“, rekoč: Tukaj so hude reči notri . . . dalje ni mogel; zaprl mu je sapo g. Mlaker, ki odločno ugovarja, ter zahteva, da notar umolke, ker prepriča že časniški poročili ne spada v današnjo sejo. Ko ga vladni zastopnik opomni in lepo poduti, da ni vse postavno, kar zraste v notarjevi glavi, se vsede z grožnjo, da to že še pride na vrsto. No, no, g. notar, mislite, da se našim zastopnikom zdaj hlače tresejo? Eden se boji, pa mi ne! Mi nismo okraja zadolžili — pač pa vaša — Stigerjeva stranka. Okraj ima okoli 200.000 K dolga, ko ste prevzeli gospodarstvo, ni bilo niti vinarja dolga. Vi g. notar in pa Stiger in pa drugi: vprašamo vas, ali so ceste, ki ste jih zgradili, res stale 200.000 kron!? Ako to do kažete, vam izkaže „Slov. Gosp.“ vso čast! Vsi pa dobro veste, da tega dokazati ne morete! Ce pa ceste niso stale toliko, za kaj ste tedaj denar vorabili? Ali vam niso doklade zadostovale? Slabi gospodarji ste, tako da vam lastna hranilnica noče več denarja posojati! Mi kmetje hočemo imeti račun! Siti smo vašega gospodarstva! Ako vas tako veste peče, dajte pa našim zastopnikom račune na razpolago, da jih pregledajo in potem, če ne bodo nič našli, če ste varno ravnali — potem, g. notar, pa le na konja in trompeto v roke in cele noči in celi dan trobite po vsem svetu: Stigerja in nas je samo varčnost! Nedolžni smo! Vašim besedam nihče več ne verjame, z dokazi, z knjigami sem! Sicer pa bi bili lahko „Slov. Gosp.“ poslali popravek! Zakaj pa ste molčali! Pa čeju se drugo novice! Pri volitvi dobi Stiger 22 glasov, in sicer 3 slovenske in 19 nemških. Na to Stiger vstane in izjavi, da pod nobenim pogojem ne sprejme izvolitve, ker je že star, ker ima družino in druga javna opravila. (Ali mu deželni zbor dela preglavice in dolgi govor???) On prosi, naj volijo grofa Attemsa, sam bi prevzel le mesto podnačelnika. Ko vladni zastopnik pozove, naj volijo v drugič, se vsa Stigerjeva žlahta odtegne iz dvorane. Na to so kmečki zastopniki sklep seje zahtevali. Zdaj pa res ne vemo, ali je Stiger zapustil stranko, ali so se pa notar in drugi spuntali zoper Stigerja in ga nočejo več ubogati in voliti grofa Attemsa, čeravno jih je tako lepo prosil. Mogoče je, da Stiger igra komedijo; da hoče, naj se mu uporni elementi popolnoma podvržejo, da pridejo in padejo na kolena pred njim in ga prosijo, naj ostane. Tako bi njim dal Stiger čutiti, da so brez njega — velikanske, prazne ničle. In če to Stiger namerava — ima prav, saj ti ljudje niso boljšega vredni! Gril, Kac, Bauman, mlinar Tona, in slovenski kmetje Žager, Zafošnik, Auer, Rudolf . . . , verjamemo, da se Stigerju ne ljubi več načelovati! Mogoče pa je, da ti ljudje ne ubogajo Stigerja, ker ne marajo grofov. V tem slučaju pa so grofje sprejeli zasluzeno poboticu! Mi smo slišali, da je nemška večina pobijala predloge grofa Brandisa, tako da je baje enkrat celo dvorano zapustil in neko obljubljeno podporo odtegnil. In zdaj ga pa vidimo zonet ponizno služiti pri Stigerju, Baumanu . . . ! Kako vendar ti ljudje hitro pozabijo! Kaj njim je ta Stiger obljubil pred volitvami? Nehvaležnežni! Pri volitvah so vam grofi dobrni, sedaj pa — ko nimate Stigerja več in razun grofa nobenega sposobnega za načelnika, pa jo odkurite in grofa več ne poznate! Vsekako pa so danes ti ljudje pokazali, da sami ne zmorcejo ničesar, še notar jim ne more modrosti vlti, če jih očka Stiger nimajo vedno na vrvici, pa so fuč! naenkrat ne vejo, kaj naj storijo. To bi mi kmetje pa znali. Če bi Peter ne prevzel, bi na Pavla volili; seveda pri nas je to lažje ker je vsak sposoben, okraju načelovati, kar je bilo med nami na nesposobnih, se je s krvjo Stigerja zapisalo. Nemci pa bodo sedaj štiri tedne premišljevali, kdo bi bil za načelnika in nazadnje bodo gotovo najslabšega zadeli. Saj kdor večno premišljuje, nič kaj orida ne iztuhta! Pa še nekaj novega. Kmet Auer, ki je šel med gospodo, se je danes kaj štimano držal, ker je smel hoditi in se posvetovati s tistimi, ki nimajo nič vere. Kako sladko mora biti Baumanu v slovo roko stisniti! Pa se tudi Auerju pri Nemcih in gospodibolj bolje godi, kot se mu je pri nas. Danes je bil enoglasno izvoljen za načelnika seveda od hvaležnih Nemcev —

pa samo to je smola, da zadnji zastopnik rekli, da še ima vse eno premalo glasov. Pa vsaka dobra reč gre počasi, in če bo Auer še en čas živel, bo počasi spravil že na več glasov! Le korajžo!

m Vlak je povozil na prehodu v Hočah dne 6. t. m. 13letno Amalijo Ferk, hčerko železniškega čuvaja. Dekle je neslo mleko in je stopila na tir, kljub temu, da so bile zavrnice zaprte. Vsled dežja in dežnika, katerega je držala pred obrazom, ni zapazila lokomotive.

k Žiče pri Konjicah. Zadnjič smo poročali nekaj veselega iz našega bralnega društva. Danes pa tudi slabosti našega bralnega društva nočem zamolčati. Uдов ima malo, radi česar se njegova knjižnica ne more povzdigniti. Čital bi še pri nas marsikdo kaj, tudi začaval se, toda zastonj naj bi bilo! Kako mlačni so udje bralnega društva za njaj pročvit, kaže to, da jih niti tretjina ne pride na veselice! Posebno moški se zdijo prepametni, da bi se ponižali in nas počastili ter podpirali društvo, za kakoršna so po drugod toliko vneti, z malo pristopnino (40 v). Kako malo vneti so možje, ki hočejo sicer veljati še za narodne, vidi se iz tega, da je eden pri priložnosti rekel: „Rajši si kupim tobaka in ga žvečem, imam več od teve, kakor od veselice.“ Nekaj udov je odpadlo, odkar so začeli svoje otroke pošiljati v loško nemško šolo. Naša im sošedna gospoda pa nas prezira, ker ima naše društvo ta madež, da je breveč „klerikalno“ in ker gostilničarem ne more dati nobenega zasluba. Vse to sem vam, gospod uređnik, naznani, da spoznate, da naše bralno društvo še živi, a je v nevarnosti, da vsled pomanjkanja krv obi jetiko v veliko sramoto narodnih Žič, ako zanimanje zanj ne bo veče. Dražilan.

Maribor-Sv. Lenart, Gor. Radgona-Ljutomer.

Kandidat „Slovenske kmečke zveze“: Ivan Roškar, kmet in deželni poslanec v Malni.

l St. Ili v Slov. gor. Dne 21. t. m. po večernicah bo takaj velik volilni shod volilcev, na katerem bo govoril kandidat naše Kmečke zveze Ivan Roškar. Vabimo vse vrle kmete iz naše in sosednjih župnij! Pridite poslušati svojega kandidata!

l Sv. Križ nad Mariborom. Tukaj bo v nedeljo dne 21. t. m. po rani sveti maši volilni shod, na katerem bo govoril kmečki kandidat Ivan Roškar. Naši kmetje se zelo zanimajo za shod, za to bodo gotovo v velikem številu prišli poslušati svojega kandidata.

l Okrajni zastopnik Ijutomerski. Cesar je potrdil izvolitev g. Ivana Kukovec za načelnika in g. J. Thurnza podnačelnika okrajnega zastopa.

l St. Jakob v Slov. gor. Mi kmetje, tako je vsaj brati v zadnjem „Stajercu“, očitamo baje našemu cerkovniku in sinu organistu obilo berno. To ni res. In bi tudi lepo ne bilo dati, potem pa dar opnašati, kaj takega je edino-le zmožen kak Stajercianec, kateri pa je med nami bore malo. Izmed onih 18 naročnikov, ki so nam znani, jih je res pesčica še posestnikov, ki pa si drže tudi „Slov. Gospodarja“, kateri prihaja k nam v 74 iztisih, ne všeči drugi krščanske liste. „Stajerc“ včasih kdo pogleda, če se hoče pošteno nasmejati. V imenu kmetov se oglašati v ptujski kroti je torej nedopustna zloraba nevoščljivega dopisuna, zover katero protestujemo. Če ima sam kaj zoper g. organista, ki je vpeljal pri nas lepo petje, naj se očasti v svojem imenu, in ne v našem. Gleda naj na-se, ker ima „bruno“ v svojem očesu. To je pravo mnenje naš kmetov, naj je to v Ptiju všeč ali ne. Sv. Jakob v Slov. gor., dne 11. aprila 1907. Sledi podpisi 37 posestnikov.

Marnberg-Sl. Gradec-Šoštanj-Gornjigrad

Kandidat „Slovenske kmečke zveze“: Franc Robič, deželni odbornik v Gradcu.

s Mozirje. Dolžnost naša nas veže kot mozirške mladeniče, da se našim cenjenim gospodom kakor č. duhovščini, blag. g. glavarju, g. kancelistu kakor tudi vsem gospodom, gosvem in gospodčinam iz Mozirja, Nazarja, Rečice, Braslovčem kakor tudi vsem drugim prisrčno zahvalimo. Posebno nam se je zahvaliti tvrlemu braslovškemu tamuraškemu zboru, kateri nam je prišel brezplačno na pomoč, da se je veselica tako izvrstno obnesla. Najsrečejšo zahvalo izrekamo g. Z. Vasletu, ki nam je dal velike prostore brezplačno na razpolago. Zahvalimo se tudi vsem gospodom, kateri so nam na eden ali drugi način pomagali k tej veselici. Upamo, ako bomo to pot nadaljevali, nam bodo vsikdar na strani stali. V imenu mozirških mladeničev Anton Lekše.

s Iz Saleške doline. Na Velikonočni pondeljek se je predstavljala v Šoštanju v prostorih g. Rajšterja igra „Divji lovec“, katero so predstavljali učiteljiščniki iz Maribora. Igra je precej dobro uspela, ter je bil tudi obisk povoljen. Kar pa se nam nikkak ni dopadlo, in je tudi vsega obsojanja vredno, je bilo izzivno obnašanje nekaterih g. diletantov (ne vseh), kateri so že pri prihodu gostov iz vlaka klicali iz verande hotela „Avstrija“ na došle goste: živijo Kmečka zveza in se rogali došlim kmetom. Ako je res v očeh gospodčev na učiteljišču

kmet tako brezpomembna in nepotrebna stvar na svetu, zakaj nam pa torej veleslavni in visokoučeni gospodiči pošljate vabila na vašo predstavo. Na učiteljišču vas gotovo ne podučujejo kmete zaničevati in mu ob enem roku in klobuk nastaviti, kakor ste pozneje pri dražbi storili, češ. naj le pade cvenk iz žepa neumnega kmetavžarja, da bo kaj za cigarete. Vodstvo čitalnice bi pač moralno nekoliko več pozornosti obrniti na vsaki stan, ako hoče večjih vspesov bričakovati in ne samo vabilo okrog posiljati, potem pa pustiti došle goste izzivati. Kakor je neki gospod od vodstva čitalnice tožil nekemu došlemu gostu: le kmetov potrebujemo, pa ne pridejo in ne pridejo. Dragi gospodje, če bo šlo tako naprej, se lahko zgodi, da bo tudi gostilna hotel „Avstrija“ samo za parado in ne za ljudstvo, ker se mi kmetje lahko izognemo hiše, koder je samo naš dečar kaj vreden, kmet pa ničla. Eden, ki je bil navzoč.

s Sv. Andraž pri Velenju. Dne 12. t. m. ob 6. uri zvečer je izdihnil svojo blago dušo naš vreljubljeni gosp. župnik Jakob Krušič, ud okrajnega šolskega sveta šoštanjskega. Rajni je bil rojen 1. 1842 v Celju. R. i. p.!

Ptuj - Ormož.

Kandidat „Slovenske kmečke zvezze“: dr. Miroslav Ploj, dvorni svetnik na Dunaju.

p Ptujske novice. Najbolj nesramni list na svetu, ptujski „Štajerc“, je postal glasilo ptujskih zdravnikov. Omenjeni zdravniki so sklenili dne 19. marca t. l. zvišati svoje pristojbine za zdravniške prakse, ter so sad tega sklepa inserirali edino le v zloglasnem „Štajercu.“ — Ornig je povabil za dne 7. aprila mestne volilce, prepokorne svoje sluge in krmavce, na shod, kjer se je hotel oprati radi očitanj znanih umazanih reči, ki mu jih je zabrusil dr. Schacherl v zadnjem zasedanju deželnega zbora v obraz. Pa v zadnjem trenotku je shod zopet odpovedal radi bolezni, kakor se je reklo. Mogoče je dobil srčno napako in ga tare mrzljica vsled zadnjih neljubih dogodkov. Ko pa bo čez nekaj časa res prišel na shod, mu bodo seveda njegovi bratci izrekli najtrdnejše zaupanje, ker to morajo storiti, če tudi jim marsikaj ne gre v glavo. — Dne 8. aprila je bil tu velik vihar z nalinom, in slišali smo ta dan prvakrat letos grometi. Ljudje si ne obetajo dobrega leta. Vreme je silno hladno in nepričazno. — K bližajočim volitvam v ptujski okrajni zastop se od gootope strani trosijo največje laži, češ, da je sedanji nemški zastop veliko storil za slovenskega kmeta, zlasti pa, da so občinske ceste prešle vse v deželno oskrbo. Ko je nekikmet žadi tega vprašal na ptujskem glavarstvu, ali bo res dežela oslej oskrbovala imenovane ceste, so tam rekli, da jim o tem ni nič znano! Ornig se seveda boji za svoje mesto, za to se že zdaj pripravlja, si utrditi stališče, a Slovenci ne bodo mirovali, dokler ne strejo ptujskega trinovščina. Kmetje, že sedaj pozor na volitve v okrajni zastop.

p Ptuj. V ptujski čitalniški dvorani je sklicala Narodna stranka dne 14. t. m. javni volilni shod, na katerem je postavila svojega kandidata Zadravea, mlinarja v ormoškem okraju. Kmečkih volilcev je bilo okoli 70, večina Štajercijev, nekaj takih, kateri še opazujejo delovanje Narodne stranke, in 15 prisostva Kmečke zvezze. Zborovanje je bilo večkrat silno burno. Kakor hitro je govoril pristaš Kmečke zvezze, takoj so kričali: Ven ž njim!, kar je povzročilo veliko ogorčenje med zborovalci. Med drugimi so hoteli izbaciti g. Muršeca, veleposestnika in dolgoletnega uda ptujske čitalnice. Vprašamo layn odbor ptujske čitalnice, od kedad imajo liberalci v zvezi z nemškutarijo pravico, poštene slovenske ude iz Narodnega doma ven metati? Prosimo odgovora!

p Na Hajdinu je na Velikonočno nedeljo nastal ogenj v hiši organista g. Glavnika. Hitremu nastopu domačega gospoda župnika se je zahvaliti, da ni vse zgorelo. Ogenj so zatrosili otroci, ki so se igrali z žvepljenkami.

Rogatec - Šmarje - Kozje.

Kandidat „Slovenske kmečke zvezze“: dr. Anton Korošec, urednik v Mariboru.

r Volilni shod na Sladki gori. Zadnjo nedeljo dne 14. t. m. je po rani sv. maši bil tukaj volilni shod, na katerem se je predstavil volilcem kandidat Slovenske kmečke zvezze g. dr. Anton Korošec. Ko je razvil program in so mu volilci izrekli razne želje, se je njegova kandidatura soglasno sprejela. Predsedoval je shodu g. Skale, reditelja stava gg. Lah in Zdolšek.

r Volilni shod na Ponikvi. Po večernicah je imel zadnjo nedeljo dne 14. t. m. tukaj v stari Šoli kandidat Slovenske kmečke zvezze g. dr. Anton Korošec volilni shod. Shodu je predsedoval gospod Vrečko, namestnik mu je bil g. Pepečnik. Shoda so se udeležili tudi pristaši Narodne stranke in ko je po kandatovem govoru bilo glasovanje, ni nihče glasoval proti njegovi kandidaturi. Volilci so kandidatu izrazili mnogo želj, ki so kazale, kako razumno in obsežno je politično mišljenje Ponkovanov. Kandidatura dr. Korošca se je sprejela z navdušenjem. Predpoldan je imel na Ponikvi tudi kandidat Narodne stranke g. Žurman shod, na katerem je g. učitelj Grah govoril proti duhovniškim plačam. G. Grah ne bo zadovoljen, če se bo začelo tudi o učiteljskih plačah govoriti.

r Kdo posebno priporoča Žurman? Razven žlahte in nekaj sosedov ga je priporočal v Mestinju znan Kušec, ki je sedaj izpuščen iz službe, sluga celjskih liberalcev, dr. Kukovec, poglavarski protikmete Narodne stranke in pa Štajercijanči. Geslo: kmet naj kmeta voli, je prišlo od ptujskega „Štajerca“, in s tem glasom vabi Žurman volilce na svoje limanice. Krojač Widgay na Slatini, ki je bil prej socialdemokrat, zdaj pa goreč Štajercijanec, tisti, ki je lani tako pridno pobiral podpise za ločitev zakona — ta človek je tudi v Mestinju prav goreče priporočal V. Žurmanu. Mi pa rečemo: Kandidat, ki ga ljudje kakor Kušec, Widgay, dr. Kukovec priporočajo, nam je, da ne rečemo kaj hujšega, vsaj dvomljive vrednosti. Za to, kmetje, ne dajmo se premotiti, ampak stojmo trdno za kandidatom Kmečke zvezze in ta je dr. Korošec.

r Kaj je storil Žurman za kmeta? V. Žurman se čuti sposobnega, da postane kmečki poslanec. Poglejmo, kaj pa je dosihmal storil za kmeta! Žal, da mu moramo zdaj mi izprašati vest, ker si je prej sam nju hotel. Kdo je kriv, da se je kopališče Slatina ločila od okolice. Že zadnjič je prinesel „Slov. Gosp.“: Kušec in Vinko Žurman. Toda Žurman to v liberalnih časnikih (ne v katoliških) zaniyuje. Poglejmo torej! Slovenski deželni poslanci so že ustavili agitacijo za ločitev. Tu pridejo v Gradec v deželnih zbor dolge pritožbe o skrajno neredni in zanemarjeni upravi v Slatinski občini. Nemci so kričali: Takih nerdenosti kopališče Slatina ne more trpeti, za to proč W od okolice. Slovenski poslanci so morali umolkniti, ker so se sami prepričali, da je vladal v občini res gorostasen neredit. Kdo je bil tega kriv? Takratni plačani tajnik občine — Vinko Žurman. On je kriv, da so lepi dohodki, ki jih nese vsako leto kopališče, zgubljeni za okolico. Iz te ločitev je morala priti druga uima za okolico. Slatina je letos dobila lastni krajni šolski svet. Zanaprej morajo občine, ki spadajo pod šolski okoliš Sv. Križ, same plačevati za vzdrževanje šole pri Sv. Križu. In to bo znašalo na leto gotovo nad 1000 K. To drugo zlo je naravna posledica prvega, ki ga je zadržal V. Žurman. In v zahvalo za vse to naj ga še izvolimo za poslanca. Si bomo pač dobro premisili! Se en vyzgled, kako dela Žurman za kmeta. Pred približno 5 leti je prišlo od ptujskega glavarstva, naj občine naznanijo najrevnejše ljudi, da bodo dobili državno podporo. Druge občine so pravilno naznanile revere, in ti so dobili podporo. V okolici Slatina, tam kjer je V. Žurman tajnik, pa ni nikje dobil podpore, čeravno je v tej občini veliko ubogih. Zakaj ne? Za to, ker je V. Žurman kar vse brez razločka javil kot uboge — sebe tudi. Ta dogodek je ljudi tako užalil, da V. Žurmana ne marajo za župana, čeravno mu je že večkrat dišalo po županskem stolcu. Kmetje! Iz preteklosti sodite na prihodnost! Sodite po vsem tem, kako bi Žurman delal kot poslanec za kmeta!

r Ker ni mož, zaradi tega smo nastopili sedaj proti Vinkotu Žurmanu. Prej je pisal dr. Korošec, naj se poteguje za kanđidaturo v rogaškem okraju, glasoval je za to, da se bo držal discipline v Kmečki zvezzi in na zaupnem shodu pri Sv. Križu je celo glasoval za kandidaturo dr. Korošca ter ga označil kot najspomembnejšega kandidata. Potem pa dobi od celjskih doktorjev ponudbo za kandidaturo proti dr. Korošcu in proti Kmečki zvezzi in naenkrat prevrže. „Narodni List“ pa se čudi, da sedaj napadamo g. Žurmana. Roko na srce, ali Vi to njegovo ravnanje spoštuje? Dovimmo! Če pa ga spoštuješ, ste res vredni drug drugačega.

r Iz Rogatca se nam piše: Oroslav Kušec si je že začel jezik in pete brusiti za liberalnega kandidata Vinka Žurmana. Kmetje, kdo pa je ta Kušec! Bil je dozdaj gospod tajnik okrajnega zastopa v Celju; ali tam so ga te dni zapodili, ker je na način, ki je čitateljem že znan, ogoljufal e. kr. pošto. Križevski kmetje, zaprite duri pred takim človekom! Tudi drugi pošteni kmetje, njegovih besed nikar ne poslušajte, saj druga ne zna, ko duhovnike grdit!

r Žetalski žandarji so tudi zašli med politike in eden izmed njih je velik agitator proti dr. Korošcu. Ali jih za to plačujemo davkoplačevalci.

Celje - Vransko.

Kandidat „Slovenske kmečke zvezze“: dr. Josip Povalej, finančni komisar v Mariboru.

c Volilni shod v Gaberju. V soboto dne 13. t. m. zvečer je imel kandidat Roblek volilni shod v celjski okolici, v Gaberju. Ljudij je prišlo jako malo, g. Robleka pa sploh ni bilo.

c Volilni shod v Novicerki je bil zadnjo nedeljo velikansko obiskan. Predsedovali so trije župani. V dolgem govoru je temeljito razvil svoj program kandidat Slovenske kmečke zvezze g. dr. Josip Povalej. G. dr. Gregorec je priporočal njegovo kandidaturo, ki se je soglasno in z navdušenjem sprejela. Nasprotniki s študentom Prekoršekom in pa sladkomilom Fridrihom so noten delati zgago, a se jim je to zabranil.

c Volilni shod v Št. Pavlu pri Preboldu. Ker kandidat liberalne stranke g. Roblek nima veselja hoditi med volilce, za to hočejo njegovi pristaši zbraniti tudi kandidatu Slovenske kmečke zvezze dr. Povaleju, da bi prišel v dotiko z volilci. Tako so naredili tudi zadnjo nedeljo po rani maši pri nas. Cela truma Žalčanov se je pripeljala semkaj s pisiščkami in ragljami, ki so s surovo silo zabranili shod. Vrli domači kmetje so obsojali to početje ter

še bodo sedaj tem bolj trdno za dr. Povaleja. Če se morajo Roblekovi pristaši posluževati takih nizkih sredstev, potem je že žalostno. Zakaj si Roblek ne upa na odkrit in pošten boj?

c Štore pri Celju. V nedeljo dne 7. t. m. so napadli v gostilni „Eisenhammer“ nemčurski fantiči zaradi slovenščine sprevodnika N. Štor iz Ljubljane, ki je prišel svoje starše in znance obiskat. Tako se nam godi na lastni zemlji, da že ne smemo več slovensko govoriti.

c Povalej — Roblek. Roblekovi pristaši delajo z lažmi, da se kar kadi. Že enkrat se je v vsem listu povedalo, da dr. Povalej nima z davki nič opraviti, ker ni davčni uradnik, ampak finančni komisar. On nikomur davkov ne predpisuje. Največji brezbožci tudi strašno agitirajo s pobožnostjo Roblekovo. Gotovo pa je, da pobožni kandidat vso svojo modrost zajema iz „Neue Freie Presse“, „Slov. Naroda“ in „Narodnega Lista“, katoliških političnih časnikov pa nima. Res hodi v cerkev, toda v politiki je pristen liberalec. Ali mislite, da bi ga sicer Narodna stranka sprejela pod svoje okrilje? In nadalje, Roblek bo moral biti vokoren Narodni stranki, ker ga je postavila, podpira in zanj agitira. V državnem zboru se ne bo smel združiti z našimi kmečkimi poslanci, tega Kukovec, Karlovšek ne bodo priupustili, ampak hoditi bo moral s slovenskimi liberalci, če bo kateri izvoljen. Najbolj smešno pa je, da bo Roblek hmeljarjem pomagal. On je mogočen hmeljar, ki kupuje po ceni od malih hmeljarjev, sam pa ga potem prav dragu prodaje ter ima zraven velikanski dobitek. Ti hmeljarski prekupeci odločujejo čez ceno, in znano nam je, kako ugodna je zadnji čas za nas. Če bo Roblek kaj za hmeljarje storil, gotovo ne bo koristilo majhnim hmeljarjem, ampak hmeljskim mogotem in bogatim meštarjem. Odpri moči in volimo dr. Povaleja!

c Učitelj Kveder v Št. Juriju ob juž. žel rad pripoveduje v družbi, da ni Boga, da je človek iz opice itd. No, Kveder, na Jožefovo v Celju smo pa res morali vam pritrdati, kajti demonstranti Narodne stranke so ta dan pač hoteli pokazati, da so iz opice; tudi našega Kvedera ni med njimi manjkalo. Tudi po Št. Juriju se Kveder kaj rad pokaže v svoji liberalni naravi, da po gostilnah bije po mizi pred mirnimi ljudmi in pred pristaši Kmečke zvezze. Tako ga je zadnjič mšral en kmet poučiti, da to ne gre, da bi po njegovi mizi s pestjo bil in vreščal. Pač lepo za učitelja, da ga mora prirost kmet učiti dostojnosti. In takši ljudje bi nam postavljali in priporočali kandidat! Ne, mi kmetje pa že ne bomo volili takšne poslance, ki bi jih nam priporočali ljudje, ki pravijo, da so potomci opic. Naš kandidat je dr. Josip Povalej, in za tega bomo dne 14. maja dali vsi svoje glasove.

c Celjske porotne obravnave. Pri porotnem zasedanju, ki se začne dne 22. t. m., pridejo pred porotnike: 22. Jozefa Veznia zaradi detomora, in Marija Žičkar zaradi detomora, 23. Franc Krumpak zaradi požiga, 24. Franc Fijauš zaradi uboja.

Brežice - Sevnica - Laško.

Kandidat „Slovenske kmečke zvezze“: dr. Ivan Benkovič, odvetnik v Brežicah.

b Brežice. „Domovina“ sklepa roke nad glavo v svoji 40. štev., ko navaja notico o brežiškem g. župniku iz „Rdečega Praporja“ ter vpraša: „Je li to zloraba cerkvene in duhovne oblasti v politične svrhe ali ne?“ Če je „Domovina“ res tako vneta za to, da bi se cerkvena in duhovska oblast ne zlorabila, naj rajši vpraša: „Je li notica „Rdečega Praporja“ resnična ali ne?“ Tukaj si lahko „Domovina“ pridobi večje slave in večje — verjetnosti.

b Hrastnik. Kak protikandidat je Roš, dokazuje to, da je bil radi nepostavne postopanja z žganjem (!) kaznovan na 650 kron globe. Volilci, zapomnite si to njegovo ravnanje! Koliko bo on za nas v državnem zboru delal, dokazuje to, koliko stori za svojo občino — namreč nič! Mi volimo dr. Benkoviča, upamo, zanašajoč se na vaše tretzno mišljenje, da vsi volilci našega okraja isto storite. Roš ugaja mandat samo za to, da bi se potem na Dunaj vozil z ekspressnim vlakom. Z vozom v Trbovlje voziti se mu ne ljubi več — morda misli županstvo pustiti?

b Ceče pri Trbovljah. Volilci okraja Brežice - Sevnica-Laški trg, pozor! Če vam je na tem, da bo zajec še vnaprej glodal trte in sadno drevje, morate poslati Roša v državni zbor, kajti on dobro razume zagovarjati zajca, ker je že trideset let najemnik lava. Naš kmečki kandidat je dr. Ivan Benkovič v Brežicah. Torej, volilci, pozor, koga bomo volili!

b Vode pri Trbovljah. Na shodu liberalne stranke na belo nedeljo sta med drugimi govorila tudi uradnik brat, skladnica Režun in rudniški pisar Naglav. Oba sta silno udrihalo čez našo premogokopsko družbo. Radovedni smo, kaj bo iz tega? Posebno znamenito pa je govoril Naglav. Za to na vedenem en stavek, ki je tako pomemben, in treba si ga je zapomniti! „Dragi delavci! Kdo vam je pomagal, da so se vam plače zvišale? (Op. dop.: dosedaj bore malo!) Nihče drugi kot socialdemokrat! Vidite, mi pa nismo nič drugega, kot socialdemokratje, mi hočemo isto delati kot oni!“ S tem imamo dokaz, da naši liberalci soglašajo s socialdemokratom, čeprav vedno povdarjajo, da so samostojna stranka. Ker imajo načelo socialdemokratov, so torej tudi proti Kristusovi veri in duhovnikom! Torej, volilci, tu

imate jasen dokaz, da vas liberalci samo farbajo in olepšujejo svoje umazane namene. Za svojo krinko skrivajo program, katerega si ne upajo ljudstvu pokazati, ker vedo, da bi se vsi obrnili od njih. Delavci in kmetje, čuvajte se svojih sovražnikov! Vi ste njim deveta briga, da bi za vas v resnici kaj storili. Obetajo vam zlate gradove, da bi volili njih kandidate. In če boste to storili, se vam bodo na tihem smejali, ter delali protivašim načelom. Naš kandidat je dr. Ivan Benkovič, odvetnik v Brežicah. On že dela dolgo časa za blagor ljudstva, posebno za kmečki stan res s pravo vnemo in navdušenjem. Torej 14. maja na celi črti njega volite! Sedaj pa s krepko agitacijo na delo! Kdor je sovražnik Kmečke zvezze, je sovražnik kmečka trpina; in kdor sovraži tega, sovraži nižje sloje sploh, torej tudi delavce.

b **Kozje.** Zanimiva pravda Pulko-Tržan je bila dne 9. t. m. pri tukajšnjem sodišču s tem rešena, da je bil Ant. Tržan (st.) iz Dobja popolnoma oproščen. Podrobnosti objavimo.

Najnovejše novice.

Gregorčičeva slavnost v Mariboru. G. dr. Rosina nam je poslal z ozirom na naše poročilo o tej slavnosti v zadnji torkovi številki popravek, v katerem hoče deloma utajiti svoje napade, deloma pa jih — blag Rosinov namen je prozoren — naprati duhovnikom in katoliško-narodnim listom na hrbet, češ, grizite se med seboj! Popravek se glasi: „Sluredništvo! Opiraje se na določbo par. 19 tiskovnega zakona in z ozirom na poročilo, ki ste ga prinesli v svojem listu dne 8. aprila 1907 pod naslovom „Gregorčičeva slavnost v Mariboru“. zahtevam, da sprejmete v zakonitem roku sledeči popravek: Ni res, da sem izrabil svojo častno nalogo tudi za dovolj občutljive izpade na duhovske kroge in na sedanje politične razmere na Slovenskem Štajerskem. Tudi ni res, da sem pogreval staro „Narodovo“ in „Sočino“ neresnico, da je Gregorčič bil preganjan od duhovske oblasti. Res pa je, da ni bilo v mojem govoru nobenega izpada na duhovski

stan in da sem o preganjanju Simona Gregorčiča navajal samo doslovno besede duhovnika in pisatelja Ksaverja Meška. Res je tudi, da o političnih razmerah nisem nobene besede omejil, ampak da sem govoril edino-le o dobah pokvarjenja in neznačajnosti v narodu vobče. Res je tudi, da nisem iz „Naroda“ in „Soče“ ničesar sprejel za svoj govor, ampak da sem se tudi o duhovno pastirskih nasprotijih Gregorčičevih informiral le iz „Slovenca“ in pa iz poročil živečih rodoljubov.“ Opomba uredništva: Zadnjo trditev, da se je dr. Rosina informiral iz „Slovenca“, lahko naveže ljudem, ki „Slovenca“ ne čitajo, ne pa nam. Ako bi imel dr. Rosina svoje informacije iz „Slovenca“, bi ravno ne ponavljal „Narodovih“ in „Sočini“ neresnic. Ali pa ima dr. Rosina te neresnice neposredno iz „Soče“ ali „Naroda“, ali pa posredno iz poročil živečih rodoljubov (ali „živeč rodoljub“ vse zna?), nas malo briga, „otovo pa jih nima iz „Slovenca.“ Mogoče je tudi — preprečiti se ne moremo, ker nimamo Rosinovega rokopisa tukaj — da je res navedel kako mesto dolovno iz Meškovih spisov, toda zakaj je bil dr. Rosina ravno tako skrajno netaken, da je v trenotku, ko smo hoteli slavit Gregorčiča, navajal vse, kar se v politiki navadno izrablja proti duhovnikom in katoliško-narodnemu naziranju, in kar je moralno torej uplivati žaljivo na vse navzoče, ki so prišli Gregorčiča slavit, ne pa se ogorčevat proti „svetemu možu“, kakor je Rosina nedolžno imenoval Gregorčičevega kritika. In tembolj netaken in žaljiv je bil govor Rosinov, ker ni neznano, da se o kritiki proti Gregorčiču sodi danes v katoliških krogih drugače, kakor nekdaj. G. dr. Rosina zamorce s tem popravkom ni opral.

Resnica o „preganjanju“ Gregorčiča. Ker se je v zadnjih dneh v Mariboru veliko govorilo o „preganjanju“ Gregorčiča, obrnil se je prijatelj našega lista na g. dr. Pavlica v Gorici za natančno pojasnilo, na kar je dobil naslednje pismo: „Vvoje pismo sem prejel in odgovarjam drage volje na vprašanja: 1. Gregorčič ni bil nikdar suspendiran? 2. Gregorčič je smel maševati vselej in povsed v celi goriški nadškofiji. V tem oziru je edino to-le resnično: Ko je živel pesnik v pokoju na Gradišču, kjer je bil prej za vikarja, prišel je s svojim naslednikom navskriž. Le-ta, kot dejanski dušni pastir, ni mogel molčati, ko je videl, da dere vse ljudstvo ob nedeljah in praznikih h Gregorčičevi maši brez predigre, dočim je bila cerkev skoraj prazna pri njegovu maši, pri kateri je razlagal sv. evangelij. V tem oziru je imel gotovo g. Žnidarčič prav, kar je pripoznal kasneje tudi Gregorčič sam. Vso zadevo je sporočil g. Žnidarčič ordinariatu, ki je razsodil, da naj stopa Gregorčič pred oltar po pridiagi med farno mašo. Seveda je bil Gregorčič zato hudo užalen in mislim, da ni hotel radi tega takrat pa nedelj niti več maševati na Gradišču. Hodil je drugam. Pologoma pa sta se z g. Žnidarčičem poravnala. Ker je bila farna maša pozno, ni zahteval g. Žnidarčič, da naj se ravna po odloku č. ordinariata, ampak se

že zadovoljeval, da je pesnik maševel ob nedoločenih urah in sicer brez zvonenja. Pesnik je kasneje celo ukazoval zapirati cerkvena vrata med svojo mašo. To je resnica! Resnica pa je tudi, da so bile nekatere vplivne osebe na našem ordinariatu več ali manj nasprotno Gregorčiču in sicer radi tega, ker ni hotel službovati in ker niso unali ceniti njegovega pesništva! To pa ne velja o nadškofih! 3. Gregorčič ni bil radi pesnikovanja nikdar cerkveno cenzuriran. Kritikoval ga je edino le dr. Mahnič! Pravijo pa, da je pokojni nadškof Zorn nekoč obžaloval kritiko dr. Mahniča v neki točki. Ali je imel dr. Mahnič prav ali ne, o tem ne sodim! Cerkev ni storila nasprotno Gregorčiču nobenega koraka. Navskrižnosti je imel le z posamezniki. Mimogrede pa omenim tudi, da je bil pokojni pesnik pobožen in ponisen duhovnik. Pokojni nadškof Zorn mu je šel vedno na roko, ko je pesnik izrazil včasih kako željo. Toliko v kratkem! Z odličnim spoštovanjem tebi udani dr. Andrej Pavlica! Gorica, 11. aprila 1907.“

Shod Roš-a v Laškem tržu ponesrečil. Shod Roš-a v Laškem tržu ponesrečil. Lovili predsednika. Roš govoril za povisanje učiteljskih plač. Celih 10 rok se vzdignilo za Roša.

Volilna shoda Kmečke zveze na Zdolah in v Sromljah z udeležbo 700 volilcev sta navdušeno soglasno sprejeli kandidaturo dr. Benkoviča.

Na Ljubnem shod g. Robiča bil veličasten. Kandidatura navdušeno sprejela.

V slovenjegaškem okraju bodo v nedeljo dne 21. aprila trije volilni shodi: 1. v Št. Ilju pri Velšku zjutraj po prvem sv. opravilu, 2. pri Sv. Miklavžu opoldne pri Bučineku in 3. v Št. Janu pri Juriju ob 4. uri popoldne. Predstavi se kandidat Slovenske kmečke zveze, g. Robič na vseh treh krajinah. Volilci, pridite!

Ljutomer. Minolo nedeljo 14. t. m. je imela Narodna stranka tukaj shod, na katerem je postavila za kandidata proti kmetu Roškarju cementnega tovarnarja Jos. Mursa v Krapju. Shoda so se vdeležili večinoma tržani, ki v okraju niti ne volijo. Ali bo tudi Mursa kandidat neodvisnih kmetov?

Dol pri Hrastniku. V nedeljo dne 21. t. m. tukaj vršeči se volilni shod je omejen le na novabljene volilce dolske, Šentjederske in Širske župnije. Povabljeni, pridite vši na shod!

Listnica uredništva.

G. Srečko Vršič, trg sin v Ljutomeru: Vsled Vaše prošnje potrdimo, da niste Vi dopisnik dopisa o dr. Chloupeku in dr. Grossmanu, niti niste z istim v nobeni zvezi. — Št. Jakob v Slov. goricah: Vaš dopis bi se bolj razburil dotične in bi mogoče ravno nasprotuo dosegli. Uplivati mirnemu potom! — Št. Vid na Planini: Oprostite, med tem smo že prinesli kratko poročilo. Ker nam prostora primanjkuje, ne moremo že enkrat tako dolgo poročati. Hvala! — Vsem dopisnikom: Kar ni prišlo danes, pride prihodnjic!

Slovenci!

Podpirajte Ciril-Metodovo družbo!

Razne
uradne pečate
KUVERTE
priporoča
Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

Marijine kapljice.

Te kapljice se rabijo za vse notranje in zunanjne bolezni — to je do sedaj najbolje hišno zdravilo, ki izvrsto deluje in pomaga v mnogih boleznih. Osobito deluje izvrsto proti protinu (gihtu), reumatizmu, bodenju, trganju, glavobolu, zobobolu, prsobolu, kaši, prehlajenju, sušici, jetrni in bubrežni bolezni, želodčni in črevesni bolezni, zapuhavanju, grča, zgagi, proti bljuvanju itd. Krepi živce in telo, torej neobhodno potrebno za vsako hišo.

Imam tisoče zahvalnih in priznalnih pisem.
Delujejo izvrsto in zanesljivo. — Dobrega in ugodnega okusa so, tako, da jih vsak rad vase in tudi otroci.

Cena je franko na vsako pošto: 765 (10-10)
12 steklenič (1 tucat) 5 K, 24 steklenič (2 tucata) 8-60 K
36 steklenič (3 tucata) 12-40 K.

Manje od 12 steklenič se ne razpoljija.

Prosim, da se naročuje samo od mene pod naslovom:

Ljekarna k zlatemu orlu, Pakrac, Slavonija.

Šmarnice

Mariji, majniki kraljici v vene sple Mart. Jurkovič
se še dobijo v trgovini Cirilove tiskarne v platno
vezane po 2 K, s poštnino 2 K 20 vin.

MAL TOZNANILA.

Vsaka beseda stane 2 vin.

Ti inserati se se ejmejo samo proti predplačilu. — Pri vprašanjih na upravnosti se mora priložiti znamka za odgovor.

Štamplje
iz kavčuka, modele za
predplačilje, izdeluje po
ceni Karol Karner, zla-
tar in graver v Mariboru,
Gospodska ulica št 15.

Mesarskega učenca, pridnega,
sprejme gosp. Miroslav Reismann,
mesar, Koroška cesta 66, Maribor.
235

Službo organista in cerkvenika
želi spremeniti oženjen cerkvenik
strog načrtan v vseh zadevah in
tudi rokodelec. Ima sina organista,
ki je zmožen voditi cecilijsko
petje, moški in mešan zbor. Zeli
nastopiti na večji župniji na deželi
ali v trgu. Naslov pove upravnosti.
242 4-2

Opekarskega dela iščejo v celjskem
okraju, namreč v Ljubčenih bližu
kake gostilne. Fr. Arčan, Jak. Mir-
nik, Fr. Vrečko, Bergeborsek,
Schulstrasse 18 h (Nemčija). 8-2

1500 tisoč rezanic, 1000 po 8 K
proda Ant. Nekrep, Maribor, Mel-
lingberg 24. 247 2-2

Posestvo, prijazno, snažno, suho,
ne samotno, z malo hišico, obdano
(arondirano) z velikim, izvrstnim
svetom, obilno, zdravo (prednost
tekočo) vodo, v lepi, zdravi legi
blizu Celja, Rogatca, Laškega trga,
Litije, Šentjurja ali na Gorenjskem
kupi se od združenih ljudi. Ceno,
mero in podrobnosti je naznaniti
pod „Posestvo“, poštno-ležeče Bar-
kovičje (Trst).

Šafar, dobro izuren, išče službo.
J. D. poste restante Sv. Tomaž pri
Ormožu. 256 1-1

Na prodaj: 300 benzonovih akcij,
male po 2 vin, komad, večje po
6 vin, in velike po 10 vin; dalje
okoli 1000 jabolčnih divjakov,
komad po 2 vin, brez poštnine. Mi-
hael Senčnik, Sv. Peter pri Mar-
iboru. 253 1-1

Služba cerkvenika in orgljarja
se takoj odda pri farni cerkvi Sv.
Ilja pri Turjaku, pošta Milslinja.
Slovenske pisave zmožni rokodelci
imajo prednost. Cerkveno predstojni-
štvo Sv. Ilja pri Turjaku. 289 3-1

Služba organista se takoj odda.
Prošnje na cerkveno predstojništvo
v Remšniku, p. Marenberg. 8-1

Kuharica, 32 let starica, katera se
dobro razume na gospodinstvo in
je vajena vsakega dela, išče službo
v kakem župnišču. N. slov pove
upravnosti. 288 2-2

Vinogradniki pozor!

Imam še 6000 komadov amerikansko na suho cep-
ljenih trt I. vrste in sicer: 3000 silvana, 3000 laškega riz-
linga, 4000 belega burgundca in 500 šipona. Trte so sedaj
izkopane, dobro zaraščene in dobro vkorenjene. Cena I. vrste
komad po 20 vin. — Oglasiti se je treba hitro!

Janez Toplak,
trtničar

Kukova, p. Juršinci, via Ptuj.

Izdajatelj in založnik: „Katal. tiskovno društvo“.

Odgovorni urednik: Ferdo Leskovec.

Zahtevajte
zastonj, da se Vam pošlje ilustrovani cenik
z nad 1000 slikami.

Št. 365. Srebrna remontoarura gld. 3-50

Št. 322. Srebrna remontoarura za gospode 3-50

Št. 337. Srebrna ankerura, 15 kamenov, gld. 5,
dvojni pokrov gld. 6-50

Št. 341. Srebrna ankerura, dvojni pokrov, 15
kamenov, zelo močna gld. 7-9-50

Garancija več let.

Blago, ki ne ugaja, vzame se proti polni
svoti nazaj.

Anton Kiffmann,

največja zaloge ur srebrnine in zlatega
blaga. Eksport v vse dežele.

Maribor M. S., Štajersko.

Katehetje!

Trgovina Cirilove tiskarne priporoča krasne podobe
za prvo sv. obhajilo po 6, 14, 16, 20, 30 in 40 vinarjev v
razni velikosti. V zalogi ima tudi obhajilne podobe Mül-
lerjeve, Kühlenove i. dr.

Tisk tiskarne sv. Cirila v Mariboru

Vinogradniki, varujte svoje vino-grade proti mrazu!

Letošnja zima je napravila pri nas na trsu mnogo škode. Bati se je pa, da nam pomladanski mraz uniči še to, kar je zdravo ostalo.

Vsakdo ve, kako škoduje vinogradu in sadostniku pomladanski mraz in znano je, da je močne odvrniti to škodo v nekih slučajih z izdatnim kajenjem, ako se kadi (kuri) v pravem času splošno in istočasno. Opomniti je pa, da je uspešno samo skupno postopanje. V mariborski in ptujski okolici so se vinogradniki že lansko leto združili in osnovali skupno obrambo proti mrazu. V ta namen so prevzeli nekateri posestniki dolžnost, da bodo natančno opazovali, ali preti mraz, ter da v tem slučaju obvestijo svoje sosedje s streljanjem. In enako bi se lahko organizirali povsod. Bode-li mraz ali ne, se lahko določa po solnčnem zahodu iz nalašč za to pripravljenih topomerov. Te prodaja Jožef Jaborka (Dunaj, IV., Freihaus) in stane eden s poštino vred 6 K 90 v. Kaže topomer, da se je prihodnjem jutro bati mraza, ustrelji opazovalec ob pol osmih zvečer enkrat, kaže pa, da bode gotovo mraz, ustrelji dvakrat iz strelne, oziroma opazovalne postaje v znamenje, da morajo biti vinogradniki pripravljeni za kurjatev, kajenje.

V vsakem slučaju, je-li zvečer čuti eden ali dva strela, je treba biti vinogradnikom pripravljenim za kurjatev, oziroma kajenje.

Ako se je bati mraza, gledajo opazovalci po noči večkrat na topomer in če kaže taisti eno stopinjo nad ničlo in je videti, da bode živo srebro vedno bolj padalo, ustrelijo trikrat iz strelne postaje. Trikratni strel je znamenje, da preti mraz in da je takoj potrebno iti kurit (kadi).

Za kajenje (kurjatev) potrebne stvari je torej že preje treba imeti pripravljene v kupih pod vinogradom in v grabicah ter na potih v njem. Kuriti je najboljše s stvarmi, ki dado mnogo vlažnega dima. Take stvari so mokro listje, zeleno vejevje, grmovje, rožje, plevel (drač), gnoj itd. Treba je napraviti velike kupe teh stvari in sicer, čim več, tem bolje. Glavna stvar je, da se močno kadi.

Kurili (kadili) naj bi vsi, ki imajo vinograde. Ako samo nekateri to store, ne pomaga veliko. Tudi sadostnike lahko na ta način obvarujemo škode.

Kaditi je treba, dokler ni solnce vzšlo. Ako zache med kajenjem močneje veter pihati ali če se pooblači, naj se ognji zopet ugasnejo, ker se ni treba več bati mraza in da se kurivo prihrani za prihodnjič.

Ako se pooblači nebo, ko se je zvečer enkrat ali dvakrat ustrelilo, ali ako začne potem veter pihati, tudi najbrž ne bo mraza; vendar je paziti ali se po noči ne ustrelji trikrat v znamenje, da je treba začeti kuriti (kadi).

Ako se ohladi na tri ali več stopinj pod ničlo, kar se pripeti pri nas ob tem času redkokedaj, tudi kajenje ne zabrani, da ne bi zmrznilo v vinogradih. To se omeni zato, da ne bi mislili, da je kajenje sploh zaston.

Vinogradniki! Združite se torej in osnujte skupno obrambo proti mrazu, ter ako bode treba, pridno kurite in kadite.

Trud in stroški za to delo so v primeru morebitne škode neznaniti.

Ptuj, dne 13. aprila 1907.

Jože Zupanc, deželni vinarski inštruktor v Ptuju.

Narodno gospodarstvo.

Tržne vesti. Rujava barva žitnih polj se je vsled toplega sonca umaknila zeleni in danes se glase vsa poročila ugodno, ker dolga in huda zima ni napravila nobene škode. Promet je tako neznan, ker konsum nikakor noče oziviti tržišč, in vsled tege moramo javljati o popuščajoči tendenci. Svetovna tržišča si istotako ne morejo opomoči, ker blaga je dovolj. Poštevni sprememb tedaj ne moremo pričakovati. Pšenica ni mogla vstrajati, ampak je moralna popustiti. Konsum je brez zanimanja, vsled tega je tudi promet neznan. Rrž, oves in turšica so stalni. Otrobi so znova dvignili cene, ker je konzum jako živahan. Zaloge so neznanne in to pomore otrobom do višjih zahtev. Mast. Visoke cene zadnjih tednov se niso vzdržale. Kože in usnje so nespremenjene, vendar so cene kožam nekoliko nazadovale. Hmelj. Promet se premika v skromnih mejah in mnenje nikakor ni živahno, vsled tege je tendenca slaba. Živila (Dunaj). Mesarjem nikakor ne moremo napraviti veselja, da bi poročali o višjih cenah, kajti dovedlo se je mnogo več živine, kakor pa kuhilo. Cene so ponovno padle, vkljub temu se pa konsum nikakor ni hotel pojavit. Večina dovedene živilne se ni prodala. Bakrena žica. Vsled nazadovanja sirovin, so znižale tovarne osnovne cene žice za 8 do 10 kron. Osnovna cena je danes 320 K 50 vin. za met. stot. Židani trakovi so se podražili za 10% ter so sirovine vedno dražje. Bakrena pločevina je istotako postala ceneja ter je osnovna cena danes K 325 za 100 kg, torej znaša znižanje 10 K. Kavčuk nameravajo dvigniti v ceni, ker sirovine so vedno dražje in nikakor ne zadostujejo potrebi.

Eksportna zadruga za zelenjavno. V Št. Andreja pri Gorici imajo kmetje eksportno (izvajalno) zadrugo za zelenjavno. Ta zadruga vzbuja med kmetovalci v goriški okolici veliko zanimanje,

ki upajo, da prinese boljših časov posebno glede krompirja, ki se je lansko leto prodajal po sramotni ceni 3–4 K kvintal. Govornik je povedal, da se vsako leto izvozi do 550 vagonov krompirja, v zadružu pa da je pristopilo dosedaj okoli 400 kmetovalcev, ki pridelajo le za 400 vagonov krompirja.

Književnost.

Smarnice za I. 1907. „Katoliška Bukvarna je izdana za tekoče leto lepe Smarnice: Devica verna. Spisal I. Godec, župnik v pokoju. — Smer za letošnje Smarnice je popolnoma nova. Gospod pisatelj je čutil potrebo spisati apogetične Smarnice. Novega družja na svetu — pravi pisatelj — nima toliko sovražnikov, kakor katoliška cerkev. Cele trume laži-ucenjakov vstajajo in skušajo ovreči resnice naše svete vere. Tudi med narodom se čestokrat slišijo govorice proti veri. Sramotno je, če tako govorjenje posluša veren mož, pa ne ve naglo odgovoriti in zavrniti onega, ki govorí zoper verske resnice. Za to naj bodo to Smarnice v poduk, kako je treba braniti sv. vero proti raznim krimivim prerokom. Razvidno je iz tega, kako času prima je snov, katero je izbral gosp. pisatelj za svoje Smarnice. Da je knjiga priročnejša, opustil se je tudi molitvenik, ki je bil navadno priložen Smarnicam. Cena vezani knjige je 1 K 80 v, s poštino 1 K 92 v. Dobiva se v Katoliški Bukvarni v Ljubljani.“

Drobtinice.

Cuden samomor. V Vel. Varaždinu je prišel po noči k vojaškemu skladišču mladenič L. Seres ter začel klicati: „Zažgem vam skladiste!“ Vojak je v temi zaklical trikrat stoj, a ker se je Seres le bližal, ustrelil je dvakrat ter ga zadel v prsi. Prinjam so našli listič, da se je hotel ustreliti, a ni imel sam poguma za to.

Ne kumuj ciganu. Pred nekoliko dnevi je prišla v selo Jalševac na Hrvatskem neka ciganka h kmetu Cenku Prežcu ter ga prosila, naj bo za botra otroku njene sinahe. Sin Cenka Prežca je ponudbo vsprejel. No prebrisana ciganka je takoj rekla, da hoče dati botru lep dar, v Dubravi da je zakopanih 1000 goldinarjev, kateri denar je pa zaklet, tako da ga ne smejo cigani dvigniti. Stari boter naj je da 100 goldinarjev in naslednjega dne prejme od njenega moža tisoč goldinarjev. In v resnici je Cenek Prežec verjetno ciganki ter je slednjega dne šel s svojim sinom po „zakleti tisočak.“ Ko je prišel po denar v Dubravo, na dogovorjeni mestu, je Prežec izvrčil ciganki sto goldinarjev; cigan mu je dal vrečico „zakletega denarja“, in Prežec je bil vesel, da je napravil tako dobro kupčijo, in to ni šala, prejeti za sto goldinarjev kar tisočak. Ali ko je hotel Prežec oditi z denarjem domov, so izza gronjava skočili cigani, kričeči: to je naš denar, kama neseš — in Cenek Prežec je moral dati vrečico ciganom nazaj; pa hajd brzo proti domu starci in pa mlaki, samo da nista njuna pleče očutila ciganskih batin. In tako je stalo kumstvo Cenka Prežca s cigani — sto goldinarjev.

Smodnik. Na kolodvor v Brno je prispel s tovornim vlakom vagon smodnika. Voz je bil zavarovan in plombiran, kakor zahtevajo predpisi. Tudi predpisane spremniece so došle z njim. Tako so voz odpeli ter ga previdno odpeljali na stranski tir. Nato so vojno oblast obvestili, da je došel smodnik. Prišel je poročnik s šestimi vojaki, ki so celo noč stražili voz, kakor zahtevajo predpisi. Daleč na okrog se ni smel nihče pokazati z gorečo smodko ali pipo. Drugo jutro je poslala vojaška oblast oddelek vojaških vozarjev z nekaterimi vozmi, da odpeljejo smodnik. Najprej so pregledali plombe, ki so bile nepoškodovane. Nato so previdno odprli voz in vanj so stopili vojaki, da izkladajo sodčke s smodnikom. Toda sodčki niso bili podobni takim, v kakršnih se navadno prevaža smodnik. Poveljnik je dal previdno odpreti eden sodček. V njem je zagledal — kuhanje slive. In istotako so bili tudi ostali sodčki napolnjeni s tako sladko kašo. Pravi voz s smodnikom se je vozil celo noč brez opreznosti naprej, dočim so slive skrbno stražili vojaki.

Bratec iztaknil oko. Grozna nesreča se je pripetila v Šenavu na Češkem. V odsotnosti roditeljev je dveletni deček sunil svojemu osem tednov staremu bratu nož v oko. Mati, ki je takoj pritekla vsed strašnega vpitja v sobo, je izvlekle nož, ki je globoko obtičal v glavi. Otrača ne bo možno rešiti.

Vera je zasebna stvar, vedno povdarjajo socialdemokrati. Toda kako pa je s to trditvijo v resnici, kaže jasno slediči slučaj: Berolinsko deželno sodišče je obsodilo ključavnice Gürler, Schulz in Kubon, člane socialdemokratske organizacije, radi sramočenja katoliške cerkve. V isti delavnicni so delali bratje Keller, ki so jih obtoženci žalili na najsurovejši način s „katoliškimi psi“, „katoliškimi svinjam.“ Gürler in Schulz sta dobila vsak po štirinajst dni, Kubon tri tedne zapora.

Zaljubljeni nemški princ. Cesar Viljem je naznani ameriškemu poslaniku, da gre njegov 19. letni sin Avgust Viljem jeseni za eno leto na havardsko vseučilišče v Ameriko. Princ se je namreč strastno zaljubil v svojo sestrično, princezino Aleksandro Viktorijo iz Šlezvik-Holštajna ter zaupal svoje srčne bolezni svojemu očetu. Cesar pa mu je rekel, da je še premlad, da bi smel misliti že na ženitev, temuč se naj še uči. Princ je ubogal ter res šel na vseučilišče v Bonn. Tam pa je nekega

dne izvedel, da snubi njegovo izvoljenko neki nemški veliki vojvoda. Brez dovoljenja in brez vednosti svojega varuba se je vrnil v Berolin ter iznova povedal očetu, da ne more živeti brez princezine, posebno bi ne mogel preboleli, da bi jo kdo drugi dobil za ženo. Cesar je zaljubljenemu sinu obljubil, da se bo posvetoval s cesarico. Cesarica je pristala k temu pod pogojem, da bo poroka šele leta 1909. In da laglje prebije to dobo preizkušnje, oditi mora princ v Ameriko študirat.

d Koliko se porabi na svetu šivank? Človek ne bi verjal, koliko tega neznanega orodja je v svetovnem prometu. Vsak dan se porabi na svetu 200 milijonov šivank, kakor je izračunal list „Kosmos“. Amerika, Anglija in Nemčija so glavno izdelovali šivank. Do polovice 16. stoletja je Nemčija sama preskrbovala svet z različnimi iglami. Pozneje je Anglija zaslovela in prevzela glede šivank glavno ulogo na svetovnem trgu, a sedaj si je zopet Nemčija proribila zmago. Dokler je bila Anglija prva, izdelalo se je v angleških tovarnah 50 milijonov šivank na dan, sedaj je Nemčija na prvem mestu, ima 70 tovarn za šivanke ter izdela 200 mil. šivank na teden. V Aberskem okraju predelajo na leto 700 do 800 tisoč kilogramov žice v 4 in pol milijard šivank ter izkupijo zanje 6 milijard mark.

d Izvršil je samomor, ker ga je pekla vest. V Zoldvartku na Ogrskem je učitelj Sarssy nedavno nekega učence tako pretepel, da je isti obolel. Zdravnik je priobčil učitelju, da za dečka ni nobene rešitve in da mora isti radi dobljenih poškodovanj umreti. V soboto popoludne je slišal učitelj v šoli, da dotičnemu dečku zvoni mrtvaški zvonec. Odšel je na to iz razreda v svoje stanovanje ter se tamkaj ustrelil. Sarssy je iz ugledne rodbine in poučeval je na tamšnji šoli že nad 20 let.

d Ustrojena človeška koža. Malo znano je, da se da tudi človeška koža ustrojiti in porabiti v razne namene. Usnje je zelo trpežno, toka malokdaj se da to izvršiti, ker se redko dobi na razpolago človeška koža. Vendar ima Mr. William Hansell v Filadelfiji celo sedlo, ki je narejeno iz ustrojene človeške kože, ki je tako debela in močna in vrireno iz moške kože. Ženska koža je izdatno tanjša in pa manj trpežna. Toda tudi Hansell je doživel čudovite stvari s svojim sedlom. Strojar je dobil kožo že ustrojeno in bil preverjen, da je to koža neke nepoznane mu živali. Toda, ko je izvedel za resnico, dela ni hotel izvršiti. Izročiti je moral delo drugemu sedlarju, kateremu seveda naravno ni povedal, kakšno usnje mu je prinesel. — Ustroji se človeška koža istotako kot vsaka druga koža. Čudovito je, da ietoviranje ostane nepoškodovan.

Maša sv. Vaclava.

(Konec.)

(Iz „Malostranskih pripovedek“ Jana Nerude poslovenil Podravski.)

Notri je bila starinarska pisava in na vrsticah črne in rudeče sekirice z napevi. Podobni psaltilj je moral biti tako težak, kar sem sodil po tem, da ga slabotni tenorist iz gradu ni mogel premakniti z mesta. Mi, fantalini, smo tega tenorista prezirali in ako je bilo treba vzeti katerega od teh psaltiljev, je to učinil zmerom le debeli, rudeči basist, pa se ta je vsakokrat zastopal pri tem. Tega basista smo imeli vsi radi, njegov globok glas nas je prevzemal tako, kakor bi bil preko našega telesa prehajal ves godbeni tok in kadar se je prirejal sprevod, pa smo si vsi prizadevali biti kolikor le mogoče blizu njega. Zlasti je tukaj za meno stal vedno pri pozni službi božji, in raz njegove knjige sta pela še druga dva basista, toda nikakor ne tako odlično. Za en korak na levo sta stala navadno dva tenorista, toda kaj je to — tenorist! No, enega izmed njih, onega, ki je bil manjši, smo vsi zelo spoštovali.

On je tudi nabijal po bobnu, in za nas je nastal najslavesnejši trenotek takrat, ko je on vzel v roke paličice ter ob enem ž njim gospod trgovec Rajko, lastnik hiše „kamenite ptice“, si nastavil k ustom trombo.

Se nekoliko dalje na levo so stali pevci, a sredi njih vsemogočni „regent“ (zborovodja). Zdi se mi, da še sedaj čujem njegov pouk pred pričetkom sv. maše, šelest razdavalnih napevov, zvonjenje zvončkov od zunaj; evo zažvenkljal je zvonček v zakristiji, orgle zapojo z glodokimi in presunljivimi glasovi „preludija“, od katerega se potrese vsa cerkev; „regent“ nategne vrat proti glavnemu oltarju; na to jame mahati s kviško dvignjeno paličico in takoj se oglasi polna prekrasna slovensa godba „Kyrie“, ki se razlega pod cerkveni strop. Slišal sem petje pevcev, godbo in prisostoval v domišljiji celi službi božji do same „Dona nobis pacem“, in nikdar, nikdar, se mi zdi, ona ni bila, kakor bi moral biti, izvršena tako dobro, kakor se je predstavljala v moji domišljiji; bas je donel mehko in slegerni hip so se v te valove glasov vsipali boben in tromba.

Ne vem, kako dolgo je trajala v domišljiji se mi predstavljača sv. maše, toda meni se je zadele nekekrati, da sem sredi njenih vzvišenih glasov začel bitje stolpne ure. Kmalu na to pa sem znoči začutil presunljiv hlad ter nehote vstal raz svojega sedeža.

Na višini vsega glavnega dela cerkve se je dvigala lahna srebrna zarja. Skozi mnogoštevilna okna je kukala zvezdnata noč ter nemara prešinjala tudi mesečna svetloba.

Stal sem zgoraj na hodniku ter gledal v cerkev. Na to sem globoko vzdihnil in moja pljuča so

se napolnila s povsem posebnim zrakom, prenapolnjeno z blago vonjavo in vlogo, kakoršna se navadno nahaja v cerkvah.

Nad menoj se je razprostiral velik mramornast „mavzolej“, altarju nasproti je blestela druga večna luč, in po zlatah stenah altarja je sedaj pa sedaj preletel lahen rudsast odsev. Jaz sem se še zmerom nahajal v pobožnem razpoložaju.

Kakšna bo neki služba božja sv. Vaclava? Predno se začne, se gotovo ne ogiasi zvonček, kazaj njega bi vtgnili slišati ljudje in takrat bi zginila poetična tajinstvenost.

Nu, mogoče je, da zaženkla zvonček v zakristiji, zahrume orgle in nakrat se jame pomikati na okrog sprevoda, ozarjen z mično lučjo, ki koraka mimo glavnega oltarja in desne strani cerkve tiho v kapelico sv. Vaca. Sprevod bo verjetno prirejen v tem redu, kakor se to godi ob času večernic; drugačejšega reda si niti ni bilo moč misliti.

Spredaj zagledaš leskeče se kovinske svetilnice, gotovo jih poneso angelji, kdo neki drugi; ako ne oni? Potem, kdo neki pojde namesto pevcev? Treba si morda domisljevati da se vdeleže sprevoda te kamenite figure, ki se nahajajo zgoraj v „triforij“; češki kralji, kraljice luksemburške vladarske hiše, nadškofje, kanoniki, staybarli cerkve itd. Sedanji kanoniki gotovo ne pojdejo, ker so prehudi, zlasti ne kanonik Pešina! On je izmed vseh najhujše žalil moje občutke. Nekoč po večernicah mi je dal zaušnico zaradi tega, ker sem težak kovinski svetilnik držal nekoliko krivo.

A ko me je poprej cerkvenik spustil v zvonik, da sem mu pomagal pozvoniti k večernicam, kar se je bilo zgodilo prvič v mojem življenju, sem bil jaz tam zgoraj popolen gospodar sredi teh zanimivih obrenih velikanov; ko pa sem se po končanem delu vrnil navzdol najbolj židane volje, je kanonik Pešina stal pri stolu in v tem hipu vprašal cerkvenika: „Kakšen osel je bil ondi? Saj je zvonil kar plat zvona.“

Predstavljal sem si v svoji domislji, kako ti starci gospodje s kamenitimi očmi popolnujejo sprevod. Toda čudna stvar! Nikakor se jih nisem mogel predstavljati s truplom in nogami; pred vsem drugim sem videl samo doprsne kipe, ki so se pa vendar dvigali tako, kakor bi hodili. Za njim menda pojdejo vsi ti praški nadškofje, ki leže zadi v kapelici Kinskikh, za njimi srebrni angelji sv. Janeza Nepomuka, a za temi sam srebrni sv. Janez s križem v roki. Za njimi se dvignejo kosti sv. Zigmunda, zgolj nekoliko kostij na rudečje blazinici, kreta pa se tudi sama blazinica. Takoj za temi pojdejo vsakovrstni vitezi v oklepih, za njimi kralji in vojvodi iz vseh tukajšnjih mavzolejev, nekateri

* Kraljevi mavzolej, prirejen po cesarju Rudolfu II. 1589. I. za umrle člane luksemburške vladarske hiše.

** „Triforium“ — hodnik v cerkvi.

izmed njih so pokriti z razkošnim navzdol visečim pokrivalom iz rudečega mramorja, drugi pa, h katerim pripada tudi Jurij Podjebrad, so pokriti z lepim marmorom. A za njimi pojde sv. Vaca s kelihom v roki, pokrit s srebrnim nebom. On se odlikuje s svojo visoko, mladostno, krepko rastjo. Na glavi ima namesto „kvadratke“ preprosto medeno čelado, toda vrhu rižaste srajce, ki čuva telo, nosi na sebi leskeče se svilnatno mašno opravo. Kostanjevi lasje se mu razkošno vspipavajo v kodrih po plečih, lice izraža vzvišeno milino in mir. Čudno je, kako sem si znal povsem razločno predstaviti izraz tega lica, velike plave oči, lice cvetoče od zdravja, mehke volnene brke, in pri tem se ti je vendar zdelo, kakor da bi to lice ne bilo vstvarjeno iz mesa in krvi, marveč iz mirno se leskečega bleska.

Predstavlajoč si ves ta pričakovani sprevod, sem zapri oči. Tišina, utrujenost in vtis domisljeje so močno vplivali na me. Premagal me je spanec in mi spodbil noge. Toda kmalu sem skočil znotrič po koncu ter premeril z očmi vso prostrano cerkev. Povsod je bilo mirno in mrtvo kot nekdaj, toda sedaj je ta mrtvaška tišina delala na me povsem drug vtis. Začutil sem ob tem času grozno utrujenost; telo mi je postajalo otrplje od mraza in radi tega se me je polastil nekak nepopisen, a poleg tega še huj moreč strah. Nisem vedel, česa se bojim, toda hal sem se in slabota otročja pamet ni videla v ničemur kakake podpore.

Zgrudil sem se na stopnico ter se bridko razkal; nemara glasnejše kakor drugokrati in evo — kakor v odgovor — začul nad seboj gostolenje ptic. Istina, nisem tukaj sam, kazaj vrabci prenočujejo tukaj z menoj! Zares, dobro mi je bilo znano njihovo skrivališče. Nahajalo se je tam zgoraj med tramovi uprav nad stopnicami. To je bilo njih cerkveno skrivališče, ki je bilo varno pred razbrzanimi fantalimi. Sleherni izmed nas je mogel posegniti tječaj z rokami, česar pa mi nismo učinili nikdar.

Urno sem napravil sklep in s pridržano sapo jel se povsprevati navzgor po stopnicah. Bil sem že tik tramov in previdno sem še enkrat izpustil sapo, stegnil roko ter že držal v njej vrabca. Prestrašena ptica je jela vreščati na vso moč ter me ščipati v prste, toda jaz je nisem izpustil. Pod svojimi prsti sem čutil, kako močno je vtriptalo njeno toplo srce in sedaj me je zapustil ves strah. Že se nisem čutil osamljen; nasprotno, zavest, da sem močnejši, nego je ta tičica, me je napolnjevala z novim pogumom.

Naučil sem se držati vrabca dalje časa približno. Sedaj me ne bo več strah, a tudi zaspasti mi ne bo moč. A vrhu tega ne more biti več daleč do polnoči. Hočem pozorno poslušati bitje ure. Nastanim se tu na dveh stopnicah, roko z vrabcem si pritisnem k prsim, a obrnjen z licem proti kapelicu

sv. Vaca, sem čakal, če mar ne zapazim v njeni notranjščini luč pred začetkom čudovite službe božje.

Vsedem se terjam zreti v okno. Bilo je še dovolj temno. Ne vem, koliko časa sem gledal tako, kar nakrat svetloba v oknu postane svetlejša, pričaže se sinjava, čem dalje tem bolj jasnejša in čistejša, dokler se mi končno ni pokazalo, da vidim pred seboj pravo, višnjevo nebo. Ob enem je v stolpu jela biti ura in udarec je sledil za udarcem brez števila v brezkončnost.

Nakrat sem se zdramil vsled bolečin, ki mi jih je povzročil hlad. Vse telo mi je bilo nekako pobito in polomljeno. Moje oči, se mi je zdelo, so zrle v nekakšno gorečo peč in v ušesih mi je nekaj grozno žvižgalno v treskalo.

Takoj sem se vzdramil. Ležal sem na tleh stopnic, stiskal si roko k prsim, toda v roki ni sem imel ničesar. Meni nasproti se je nahajalo okno kapelice sv. Vaca, od znotraj osvetljeno. Male orgle so donele in razlegala se je pobožna, dobro mi znana svetonočna pesem.

Kaj je to maša sv. Vaca?

Ne verjuoč svojim očem, sem skočil na noge ter se jel potihoma bližati k onemu oknu, ki je držalo na nižji kor. Od ondod sem bojazljivo gledal navzdol.

Pri oltaru je duhovnik daroval sveto daritev. Stregev mu je eden izmed strežnikov, ki je bil ravnomak požvenkljal pred povzdigovanjem.

Kakor bi trenil, se je vpri moj pogled na znani mi prostor v klopi. Ondi je kakor zmiraj klečala moja mati s pobešeno glavo ter se trkala ob prsi. A poleg nje je takisto klečala moja teta iz Starega mesta.

Evo, mati je dvignila glavo in jaz sem videl, da so po njenem licu curljale solze.

Mahoma mi je bilo jasno sreča. Sram me je bilo do smrti; bil sem povsem nesrečen. Glava me je hipoča jela boleti, in vrtelo se mi je. Žalost radi matere, ki je bržkone objokavala svojega otroka in kateri sem povzročil tako bržko gorje, mi je stisnila srce ter mi povsem pridržala dihanje. Hotel sem čim najjurneje steči navzdol, toda noge so mi nakrat odpovedale službo, moja glava je butila ob steno in jaz sem ležal na tleh. Na svojo veliko srečo sem se kmalu glasno razjokal. Iz početka so me solze palile nalik ognju, potem pa so mi polajšale gorje.

Še je bilo temno in škropil je hladen dež, ko je narod jel valiti se iz cerkve. Prestrižen, v svojih nadejah prevarjani mladi junak je stal pri cerkvenih durih, toda nihče se ni zmenil zanj.

Pa tudi on se ni zmenil za nikogar, in samo takrat, ko je šla iz cerkve ob enem s teto stara mati, je ona nepričakovano začutila vroč poljub na uveneli, gubčasti svoji roki.

Zahvala.

S tužnim srcem se podpisani vsem sorodnikom, znancem in prijateljem najtopleje zahvaljujemo za podane dokaze srčnega sočutja že med dolgo bolezni in ob smrti naše ljube soprove in matere

Lucije Verhošek

katera je v 64. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspala. Zahvaljujemo se za obilno udeležbo pri pogrebu, s katero so dragi pokojnici izkazali zadnjo čast. Zlasti se zahvaljujemo čast. duhovščini, č. gosp. župniku Mart. Medved v Laporju, čast. g. provizorju Ivanu Grobelšek in č. g. dr. Fr. Lukman in vsem, kateri so ranjsko sp emljal k zadnjemu počitku.

Naj ji bo zemlja lahka! 255 1-1

Gornja Bistrica pri Sl. Bistrici, 12. aprila 1907.

Franc Verhošek, soprog: Julijana Verhošek, hči.
Karl Verhošek, Vincenc Verhošek, Franc Verhošek,
sinovi.

Marijine kapljice.

Te kapljice se rabijo za vse notranje in zunanje bolezni — to je do sedaj najbolje hišno zdravilo, ki izvrstno deluje in pomaga v mnogih boleznih. Osobito deluje izvrstno proti protinu (gihtu), reumatizmu, bodenju, trganju, glavobolu, zobobolu, prsobolu, kašlju, prehlajenju, sušici, jetrni in bubrežni bolezni, želodčni in črevnesni bolezni, napihanjanju, grdu, zgagi, proti bljuvanju itd. Krepi živce in telo, torej neobhodno potrebno za vsako hišo.

Imam tisoče zahvalnih in priznalnih pisem.

Delujejo izvrstno in zanesljivo. — Dobrega in ugodnega okusa so, tako, da jih vsak rad vzame in tudi otroci.

Cena je franko na vsako pošto: 765 (10-10)
12 stekleničic (1 tucat) 5 K., 24 stekleničic (2 tucate) 8:60 K.
86 stekleničic (3 tucate) 12:40 K.

Manje od 12 stekleničic se ne razpošilja.

Prosim, da se naročuje samo od mene pod naslovom:

Ljekarna k zlatemu orlu, Pakrac, Slavonija.

Demetrij Glumac

kotlar

Ptuj, Poštna ulica

priporoča spoštovanim kmetovalcem kotle in najboljše brizgalnice, pri katerih jamči za dobro in trepočno delo.

Popravki vseake vrste ceno in hitro.

Vinogradniki pozor!

Imam še 6000 komadov amerikansko na suho cepljene trt I. vrste in sicer: 3000 silvancev, 3000 laškega rizlinga, 4000 belega burgundca in 500 šipona. Trte so sedaj izkopane, dobro zarašcene in dobro vkorenjene. Cena I. vrste komad po 20 vin. — Oglasiti se je treba hitro!

Janez Toplak,

trtničar

Kukova, p. Juršinci, via Ptuj.

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Dunajska cesta 19 v Medyatovi hiši, v pritličju, Dunajska cesta 19

sprejema: zavarovanja vsakovrstnih poslopij, premičnin in pridelkov proti požarni škodi; 2. zavarovanja zvonov proti poškodbam; in 3. zavarovanja za nižje avstrijsko deželno zavarovalnico na Dunaju za življenje in nezgode. — Pojasnila daje in sprejema ponudbe ravnateljstvo zavarovalnice ter postreže na željo tudi s preglednicami in ceniki. — Ta edina slovenska zavarovalnica sprejema zavarovanja pod tako ugodnimi pogoji, da se labko meri z vsako drugo zavarovalnico. — V krajih, kjer še ni stalnih poverjenikov, se proti proviziji nastavljajo spoštovane osebe za ta zaupni posel.

Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovancem popolno varnost.

Glavno poverjeništvo za Spod. Štajersko in Koroško g. Avg. Weixl, Maribor.

12 12-3

Edina domaća zavarovalnica! — Svoji k svojim!